

Henki & elämä

Jyväskylän seurakunnan lehti **9** 16.5.2013

Irti lahkon kynsistä

Sivut 8–9

Auttaminen ja tietoisuus ovat pop

Nuoret tarttuvat
itse epäkohtiin

➔ 5

Miksi kaiken pitäisi olla suurta?

Jukka Valkonen
puolustaa maaseutua

➔ 6–7

Kirkossa svengaa helluntaina

Maahanmuuttajat
Maailmojen messussa

➔ 16

Kannen kuva:

Hengellinen väkivalta voi piiloutua ystävällisiin sanoihin. Ahdistavasta uskonyhteisöstä ulospääsyyntä tarvitaan usein ulkopuolista tukea.

Kuva: Sami Saarenpää

Arkkipiispa Mäkinen vesikampanjan lähettilääksi

Arkkipiispa Kari Mäkinen ja uimari Hanna-Maria Seppälä ovat Vesi on perusoikeus -kampanjan lähettiläät. EU:n kansalaisaloitteen on allekirjoittanut jo noin 8300 suomalaista. Aloitteessa vaaditaan, että EU

takaa kansalaistensa perusoikeuden veteen lainsäädännössä. Lisäksi aloite pyrkii vaikuttamaan siihen, että vesihuoltopalvelut tuotetaan pääasiassa julkisena palveluna ja julkisen sääntelyn alaisena. EU:n tulisi myös edistää puhtaan veden

ja jätevesihuollon saatavuutta maailmanlaajuisesti. Suomessa tavoite on vähintään 9 750 allekirjoitusta. Koko Euroopassa allekirjoituksia on kertynyt jo lähes 1,5 miljoonaa. Lisätiedot: vesionperusoikeus.fi/

Kolumni

Kovan onnen lapset

Matkustin Haitiin ensimmäisen kerran neljä vuotta sitten. Edellisenä syksynä neljä hurrikaania oli ruoskinut köyhää maata. Hätäavun jälkeen alkoivat korjaustyöt, ja puolen vuoden jälkeen oli hyvä hetki käydä katsomassa, mitä on saatu aikaan. Tuhoutuneita juomavesijärjestelmiä ja maanteitä oli korjattu. Kouluista ja asunnoista oli siivottu muta ja törky, ja katot oli asennettu paikalleen tukevammin. Osassa työstä vaaditaan insinöörin osaamista, mutta aina tarvitaan myös lihasvoimaa lapioidaan ja kantamaan. "Ruokaa tai rahaa työstä" -metodi tuo paikalle yleensä runsaasti raakaa voimaa. Avustustyössä on aina pidettävä mielessä, että avustettavat ovat itse itsestään vastuussa, ja me olemme vain tukena.

Oli tehty kaikki voitava. Perheet saivat katon päälle, koululaiset pääsivät kouluun, puhdasta vettä tuli jälleen, ja viljelijät pääsivät tietä pitkin torille.

Mutta sitten tuli tammikuu 2010 ja maanjäristys. Osa Haitista kirjaimellisesti romahti. Sadat tuhannet kuolivat, ja miljoonat menettivät kotinsa tai joutuivat muulla tavalla vaikeuksiin. Alkoi yksi kaikkien aikojen vaativimmista avustusraatioista. Työpäivät olivat mahdottoman pitkiä koko kevään ajan.

Järjestyksen jälkeen kesäkuussa matkustin Haitiin arvioimaan avustustoimia. Näkymät järjestysalueella olivat edelleen lohduttomat. Sortuneita taloja, telttaleirejä, ihmisiä etsimässä ruokaa ja toimeentuloa – mutta myös lapsia koulutelloissa, ja päiväkotitelloissa paljon raikuvaa iloa ja leikkiä.

Minulle näiden lasten hyvinvointi oli erityisen mieluista nähtävää, sillä olin itse lähettänyt teltat. Myös vanerikouluja oli rakennettu, ja järjestyksiä hyvin kestävien, pysyvien koulujen piirustukset olivat valmiina odottamassa rakennuslupaa. Tänäkin jo 15 000 koululaista on päässyt takaisin pulpetin ääreen kouluissamme.

Tuli saman vuoden syksy ja hurrikaani tulvineen ja mutavyöryineen. Ja tuli kolera – ensimmäistä kertaa 50 vuoteen. Kolera levisi tulvavesien mukana nopeasti, ja taas avustustyöntekijöillä oli kiire ja työpäivät ylipitkiä. Kouluverkoston kautta järjestimme puhdasta juomavettä sadoille tuhansille usean kuukauden ajaksi, ja sairastuneet saivat nesteytystä. Puoli miljoonaa haittilaista pääsi sairaalahoitoon. Silti tuhannet kuolivat, ja kolera bakteeri jäi uhkaamaan.

Atlantin hurrikaanikausi lähenee jälleen. Olisiko iltarukouksen paikka?

Matti Ridanpää
hankintakoordinaattori
Kirkon Ulkomaanapu

Säynätsalolalaisnuoret vievät terveisiä kirkolliskokousedustajille

SIRPA KOIVISTO

Parhaillaan Turussa kokoontuvan kirkolliskokouksen yhteydessä kuullaan myös lasten ja nuorten näkemyksiä kirkollisista asioista.

Kirkolliskokous kohtaa lapset ja nuoret -tilaisuudessa kirkolliskokousedustajat ja nuoret keskusteleval yhdessä ja lapset tuovat omat terveisensä tapahtumaan.

Jyväskylän seurakunnasta tilaisuuteen osallistuvat **Suvi Moisio** ja **Jenna Rönkä**. Molemmat ovat aktiivisesti mukana nuorten toiminnassa Säynätsalon alueeseurakunnassa.

- Kirkon päätöksenteko ei ole juurikaan tuttua, joten on mukava lähteä katsomaan, mitä kirkolliskokouksessa tapahtuu. Kirkolliskokousedustajien ja nuorten

yhteinen tilaisuus on hyvä kanava viedä nuorten näkökantoja eteenpäin, Suvi Moisio kertoo.

Moision mielestä nuoret ovat tärkeitä kirkon jäseniä siinä missä muutkin seurakuntalaiset, siksi nuorten ääni on hyvä saada laajemmin kuuluviin.

Turussa järjestettävä tapahtuma edistää lasten ja nuorten mielipiteen huomioimista seurakuntien toiminnassa ja hallinnossa.

Tilaisuudessa tuodaan esiin lasten ja nuorten mahdollisuus vaikuttaa muullakin tavalla kuin äänestämällä. Tapahtumaa on valmisteltu yhdessä kirkolliskokouksen tulevaisuusvaliokunnan kanssa.

Säynätsalossa on Moision mukaan tosi hyvä tilanne. Monet nuoret ovat innolla

mukana muun muassa erilaisten tapahtumien järjestämisessä sekä jumalanpalvelusten toteuttamisessa. Moision viesti kirkolliskokousedustajille onkin, että nuorten osallisuutta kirkon toiminnassa ja tapahtumissa pitäisi lisätä.

Tällä hetkellä Moisio toimii alueeseurakunnassa isosena. Kirkon asioihin vaikuttaminen päättäjänä ei ole tulevaisuudessa sekään pois suljettu.

- Olen aina ollut kiinnostunut vaikuttamaan asioihin, 17-vuotias Suvi Moisio toteaa.

Kirkolliskokous kohtaa lapset ja nuoret -tilaisuus on torstaina 16.5. Tapahtumaan osallistuu nuoria Jyväskylän lisäksi Turusta, Kotkasta, Helsingistä, Espoosta, Varkaudesta, Akaasta ja Porvoosta.

Nokian seurakunta syöksyi täysillä lätkäbuumiin. Oheista kuvaa jaettiin eteenpäin ahkerasti sosiaalisessa mediassa, kertoo Marko Honkiniemi Nokian seurakunnasta. Samanaiheinen iso banderolli seurakuntatalon seinässä koki karun kohtalon: se poltettiin. Jääkiekon ja kristinuskon yhdistelmä ei miellyttänyt kaikkia.

Isolta skriiniltä

KAARINA HEISKANEN

Viime lauantai oli lätkälauantai Säynätsalon pappilassa ja Vaajakosken kirkon seurakuntasalissa.

Säynätsalossa Suomi-Itävalta -peliä jännitti parikymmenpäinen yleisö ja Vaajakoskella toistakymmentä lätkäfanian, ja Yhteisvastuu sai vielä lisäroposita pufferin myyntituotolla.

- Eräs aktiivinen seurakuntalainen koristeli tilat hienoksi, Suomen liput liehuivat jo pappilan kuistilla ja buffetpöydässä oli myynnissä pop cornia, munkkeja sekä suolatikkua kahvin ja mehun lisäksi. Pienimmille katsojille tehtiin kasvoväreillä Suomen lipun kuva, ja kotoisasti peliä katsottiin, vaikkei itse peli nyt niin jännäsi mennytkään. Väliajalla kerroin lyhyesti tämän vuoden Yhteisvastuukeräyksen kohteesta, kertoo aluekappalainen **Harri Romar** Säynätsalosta.

- Pelin katsominen kirkolla tarjoaa toisenlaisen vaihtoehdon yhdessä katsomiselle ja aina siinä sivussa voi jonkun roposen kerätä hyvään tarkoitukseen.

Diakoni **Tero Reingoldt** kehuu Vaajakosken kisakatsomossa vallinnutta tun-

nelmaa, vaikka osallistujia ei ihan odotettua määrää tullutkaan.

- Itse jääkiekkofanina tuli aivan uudenlainen fiilis seurata peliä yhdessä suuremman joukon kanssa. Päädyimme siihen, että järjestämme yhteisen lätkäiltpäivän myös ensi vuonna, Reingoldt sanoo.

"Jännitetään yhdessä lätkää" -iltapäivä järjestettiin ensimmäistä kertaa Säynätsalossa vuosi sitten.

Myös itsenäisyyttä ja Euroviisuja voisi juhlaa

Mutta miksi jättää yhteinen juhlinta pelkästään jokakeväisiin jääkiekkokisoihin? Olisi komeaa ja yhteisöllistä järjestää vaikka puolirennot itsenäisyyspäiväjuhlat seurakuntasalissa, kylätalolla tai kyläkoulun voimistelu- ja juhlasalissa.

Pöytä koreaksi karjalanpiirakoilla ja sinivalkeisella kreemipäällysteisellä kakulla sekä Suomen muotoisella piparkakuilla, pienimmille vieraille karkkeja ja pop cornia - ja sitten televisio auki ja isolta skriiniltä linnanjuhlaa katsomaan.

Kätteleysremonian seuraaminen sekä

kampausten ja juhlapukujen arviointi saavat ihan uutta yhteisöllistä ulottuvuutta.

Tilaisuudessa voisi lisäksi järjestää leikkipöydän kilpailun: kuka tunnistaa eniten juhlavieraita. Kilpailu voisi myös siitä, kuka bongaa selostajien tekemiä virheitä, kun selostajat eivät tunnista kaikkia maakuntien vieraita.

Lisäksi illassa voisi äänestää illan parhaasta puvusta.

Kilpailujen osallistumismaksu käytetään tietysti lähetystyön hyväksi.

Päätteeksi osallistujat voisivat pyörähdellä suurella näytöllä juhlihan kutsuvieraiden joukon mukana tanssiin Kaartin soitokunnan antaessa tahtia - ah siinä vasta yhteisöllisyys ja osallistuminen huipussaan! Juhlan boolin reseptiä (yksi osa Pommacia ja kaksi osaa... niin, Pommacia) arvailtaisiin pitkään jälkeen päin.

Ennen juhlan alkua voisi lämmitellä katsomalla aikaisempien itsenäisyysjuhlien klassisilla mokailuilla - niin kuin sillä, että aviomies tallasi vaimonsa juhlapuvun laahukselle.

Ja Euroviisut - siinäkin olisi yhteisöllisen osallistumisen paikka pisteenlaskuinen

kiikari

Jeesustelu on harhaan johtava termi

Jeesus ei ollut jeesustelija. Hän asettui lujasti niiden puolelle, joita hänen aikansa hurskastelijat pitivät huonoina ihmisinä. Hän oli hyljek-sittyjen, syrjittyjen ja halveksittujen ystävä. Portot, publikaanit, spitaali-set ja samarialaiset muiden mukana

olivat niitä, joita muut painoivat, mutta hän nosti. Siksi hänestä ei erityisemmin pidetty. Tänään hänen listallaan saattaisivat olla homot, mamut, pultsarit, narkkarit ja romanikerjäläiset. Ei kiva. Seppo Simola/Kirkko & kaupunki

Keväässä kuuluu paratiisin viesti

Aina kun rukoilet, rukoilet yhdessä luomakunnan kanssa. Keväässä kuuluu paratiisin viesti. Ei alussa ollut perisyntiä, vaan Luojan alkusiunaus, joka vieläkin kantaa kaikkea. Lauri Maarala Vantaan Laurissa

Jeesuksella oli tunneälyä

En usko, että Jeesuskaan olisi ollut nero. Hänellä oli varmaan valtavan kokoinen tunneäly. Mutta ehkä sitä ei voi lukea neroudeksi. Liikenneministeri Merja Kyllönen Nyt-liitteessä

Suurella sydämellä

Haluatko uutta sisältöä arkeesi? Haluatko kohdata uusia ihmisiä? Tule vapaaehtoiseksi. Lisää vapaaehtoistyön mahdollisuuksista www.suurellasydamella.fi

Toimittaja Mikko "Peltsi" Peltola lähtee pyörälenkille mielellään lauantaiaamuisin kello viisi. KUVA: JYRKI VALKAMA / YLE KUVAPALVELU.

Pyöräillen saa kiinteät pakarat

Toimittaja Mikko "Peltsi" Peltolan perheessä on nalkutuskielto. Intohimoinen liikkuja ja pyöräilijä suojelee nyt pyöräilyviikkoa.

PETRI KANANEN

1. Mitä kuuluu työrintamalle?

Työtä on riittävästi. Erätulilla ja Peltsin Lappi työllistävät ympäri vuoden ja jälkimäisen, toisen tuotantokauden kuvaukset alkavat kohta. Kesällä siihen vielä Tango-markkinat päälle.

2. Mikä tekee sinusta hyvän toimittajan?

Varmaankin intohimo työhön ja aiheisiin, joita teen. Halu oppia uutta ulkoilun ja eräilyn maailmasta.

3. Kerropa kolme hyvää syytä, miksi kannattaa pyöräillä.

Pyöräily on mukavaa, puhdasta, ja pyöräillessä saa kiinteät pakarat.

4. Oma auto, julkinen liikenne vai polkupyörä?

Tarpeen mukaan kaikki. Se antaa myös perspektiiviä ymmärtää liikennettä. Polkupyörä mahdollisimman usein.

5. Milloin ja missä on kiva hypätä polkupyörän selkään?

Lauantaiaamuna kotipihalla kello viisi, kun aurinko paistaa ja linnut laulavat rajusti.

6. Mitä varusteita tarvitset pyöräillessäsi?

Kypärän, klossikengät, ajolasit, säämiskähousut, hanskat, vararenkaan ja muuttaman työkalun.

7. Osaatko korjata itse menopelisi?

Ensimmäinen kesätyöpaikkani oli fillari-liike, ja polkupyöräiden kanssa olen puuhanut koko ikäni – joten osaan jotain. Nykyiset pyörät tosin edustavat sellaista tekniikkaa, jota varten tarvitaan alan ammattilaista.

8. Kuka Raamatun henkilö olisi tarvinnut polkupyörää?

Ehkä Pietari, fillarin tarakalla olisi ollut helppoa kuljettaa kalat.

9. Keksitkö koskaan työssäsi pyörää uudelleen?

Uusia oivalluksia kyllä, mutta mitään niin suurta en ole vielä keksinyt, että sanonta toimisi.

10. Et kai vain koskaan ole kolmas pyörä?

Joskus kyllä, mutta siinäkin roolissa on hyvä osata olla. Aina ei tarvitse olla keskipisteenä.

11. Missä tilanteissa pinna kiristyy? Mitä silloin teet?

Aika harvoin kiristyy. Asioiden selvittely auttaa. Viime aikoina pinna on kiristynyt suomalaisen kalastuspolitiikan järjettömyyteen ja ahneuteen.

12. Miten yleensä rentoudut?

Harrastukset auttavat rentoutumaan. Pitkä juoksulenkki metsässä koiran kanssa on melko hyvä.

13. Mikä on unohtumattomin matkakokemuksesi?

Ollessani juontamassa Euroviisuja Serbiassa vuokrasin polkupyörän ja ajelin sillä koko päivän pitkin Belgradia. Kävin slum-

meissa ja paikoissa joihin en muuten olisi mennyt. Näin kaupungin todella laajasti ja hyvin, päivän aikana otin melkein 200 valokuvaa. Fillarin vuokra oli muuten euron tunnilta.

14. Minne haluaisit matkustaa?

Olen jo pitkään haaveillut Laatokan kiertä maastopyörällä. Muutama tuttu kaveri on sen tehnyt, ja kokemuksena se on kuulemma vertaansa vailla. Venäjällä kun kuitenkin elämä on melko erilaista vaikka lähellä ollaankin. Venäjän matkailussa kiinnostaa enemmän maaseutu kuin kaupungit.

15. Miten vietät kesää?

Kesä menee töiden parissa ja loput kotipihalla perheen kanssa.

16. Mistä haaveilet?

Haaveilen, että jonain päivänä Suomessa ei olisi uhanalaisia kalalajeja, joita saisi surutta kalastaa. Vaelluskaloilla olisi esteetön mahdollisuus päästä kutupaikkoihinsa ja ihmiset ymmärtäisivät, ettei kaikkia kaloja kannata tappaa. Maassamme olisi maa- ja metsätalousministerinä henkilö, joka arvostaisi ja katsoisi luontoa muutenkin kuin pelkät euron kuvat silmissään.

17. Mikä on tärkeintä maailmassa?

Elää onnellinen elämä. Se, että on perusrjessa mukavaa. Tähän olen pyrkinyt pitämällä huumoria yllä joka tilanteessa ja las-kemalla stressitasoa nolllaan. Meillä on kotonaa myös voimassa nalkuttamiskielto, koska nalkuttaminen vaikkapa likapyyk-kien jättämisestä ympäriinsä on turhaa, ja aiheuttaa närää kanssaihmiisiin. Asiat kun voidaan hoitaa asiallisellakin puheella.

Pääkirjoitus

Hyvässä uskossa

Uskonnon antama voima ja vahvuus ovat huikeita – missään aiemmassa työpai-kassa en ole tavannut näin paljon lämpimiä, aidosti välittäviä ja sydämellisiä ihmisiä kuin seurakunnassa. Uskonnon voimaa ja vahvuutta käytetään kuitenkin myös väärin. Sen taak-se voidaan piiloutua. Sitä voidaan käyttää tois-ta vastaan.

Uskonnon uhrien tapauksessa puhutaan usein hyväksikäytöstä, vaikka oikeastaan sillä ei ole mitään tekemistä hyvän kanssa. Tarkal-leen ottaen se on pahaksikäyttöä tai riistoa. Joku käyttää toista ihmistä välikappaleena saa-dakseen itselleen esimerkiksi hyötyä, nautin-toa tai valtaa.

Hyväksikäytettyjä löytynee kaikista uskonto-kunnista, myös evankelis-luterilaisen enem-mistökirjon parista. Seksuaalinen hyväksikäyt-tö uskonnollisten yhteisöjen sisällä ylittää hel-posti uutiskynnyksen, mutta henkinen väkival-ta ja hyväksikäyttö jäävät sitä helpommin pi-i-loon. Kyse voi olla vaikkapa alistamisesta, nöyryyttämisestä, vallankäytöstä tai taloudelli-sesta hyväksikäytöstä. Uskonnon varjolla voi-daan tehdä pelottavan paljon pahaa.

Uskonyhteisön koukkuun jääneen auttami-nen ei ole helppoa hommaa. Kritiikki pitäisi osata esittää taiten, jotta sitä ei käännetä aut-tajaa vastaan. Pahimmassa tapauksessa autta-maan pyrkivä ystävä siivotaan kokonaan pois uudesta elämästä. Uskonyhteisö ei kestä sen motiiveja ja toimintatapoja kriittisesti tutkaile-va väkeä.

Tässä lehdessä kerrotaan, että kuluneena ke-väänä Suomessa ilmestyi peräti kaksi kirjaa, joissa molemmissa tutkiskellaan epäterveitä uskonyhteisöjä. Niin kauan kuin on hauraita, sairaita, vaikeuksissa olevia, toivonsa menettä-neitä ihmisiä, yhtä kauan on ihmisiä, jotka ovat valmiita käyttämään toisten ahdinkoa hy-väkseen. Lähimmäisenrakkauden kanssa sillä ei ole mitään tekemistä.

Uskonnot.fi -sivulle on koottu huikea lista Suomessa toimivista uskonnollisista yhteisöis-tä. Kirkon tutkimuskeskus on mukana hank-keessa, jonka tarkoitus on kerätä ja ylläpitää näistä tietoja. Joistakin yhteisöistä tiedetään enemmän, toisista vähemmän, ja uusia sikiää jatkuvasti. Siitäkin huolimatta, että myös evankelis-luterilaisessa enemmistökirjossa katto on korkealla ja seinät leveällä. Mukaan mahtuu kuka tahansa, ja eri mieltä saa olla tässä isossakin porukassa. Kirkko on kirjava kuin tilkkutäkki.

Marjo Rönkvist

Sauvakävelypyhiinvaelluksia ja päivätansseja kirkkoihin

Miksei järjestetä kirkossa päivä-tansseja? Suuret ikäluokat ovat eläköityneet ja yksinäisyys lisääntyy. Meillä on kaipaus toisen ihmisen lähelle. Kirkkoon kuuluminen on suurin herätysliike. Se, että maksaa kirkollisveronsa ja osallistuu

kirkossa elämänkaarijuhlisiin, on vakavasti otettava hengellisyden muoto. Seurakunnat voisivat järjestää vaikka urheiluseurojen kanssa sauvakävelypyhiinvaelluksia.

Kirkkohallituksen aikuistyön työalasihteeri Juha Luodeslampi

Kirkko vastustaa noitavainoja Tansaniassa tehokkaammin kuin koulutus

Albiinoja on tapettu ja heidän ruumiinosiaan on myyty noitatoh-toreille taikakaluiksi Tansaniassa. Valtio ja kirkko puuttuivat asiaan. Muun muassa kirkkokuorot tekivät albiinoja puolustavia lauluja. Nyt vaarassa ovat punasilmäiset naiset,

joita pidetään noitina. Punasilmäisyys johtuu vain siitä, että naisten silmät altistuvat liesien savulle. Kristinusko torjuu taikauskon lieve-ilmioitää nopeammin kuin koulutus. Piispa Andrew Gulle Kirkko & kaupunki

Pyhä Henki on Puolustaja

EERO HUOVINEN

Kirkkovuoden pyhäpäivät kertovat siitä, kuka Jumala on ja mitä hyvää hän meille lahjoittaa. Helluntai on Pyhän Hengen juhla.

Henkeä tarvitaan moneen lähtöön ja henkiä on monenlaisia. Elämä alkaa ensimmäisestä hengenvedosta. Tuulen henki voi olla kolea tai leppeä.

Hyvää henkeä tarvitaan kotona ja työpaikalla, urheilussa ja politiikassa. Opiskelu ja kulttuuri ovat hengen viljelyä. Kun henki loppuu, päättyy myös elämä.

Monissa uskonnoissakin puhutaan hengestä, kun halutaan kuvata myönteisiä voimia, hyviä pyrkimyksiä, yleviä tavoitteita tai vahvoja kokemuksia. Usein ajatellaan, että tärkeintä ihmisessä on hänen henkensä.

Kristillisessä kirkossa hengestä puhutaan isolla alkukirjaimella; Henki on muuta kuin henki. Jumalan Henki on enemmän kuin tunnelma, voima tai vaikutus.

Isoa alkukirjainta käytetään suomen kielessä silloin kun on kyse persoonasta, jolla on nimi. Jumalan Henki on hän eikä se, niin kuin joku aate tai asia.

Jumalan Hengelle on jo Uudessa

testamentissa annettu nimiä, joilla häntä on haluttu kuvata. Hän on Totuuden Henki, joka johtaa tuntemaan koko totuuden.

Hän on Puolustaja, joka on ikuisesti meidän luonamme. Hän on Pyhä Henki, jonka Isä Jumala yhdessä Kristuksen kanssa lähettää opastajaksemme.

Vähitellen kristityt alkoivat puhua rinnakkain Isästä, Pojasta ja Pyhästä Hengestä. Maallistuneessa kreikkalaisessa Korintin kaupungissa eläneitä kristittyjä apostoli Paavali tervehti sanoilla, joita myöhemmin on paljon toistettu: "Tulkoon teidän kaikkien osaksi Herran Jeesuksen Kristuksen armo, Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen yhteys!" (2. Kor. 13:13)

Vuosisatoja jälkeenpäin **Martti Luther** tunnusti, ettei hän omasta järjestään kykene uskomaan Kristukseen. Mutta onneksi Pyhä Henki toimii tässä maailmassa. Hän "kut-

Kyyhky tai tulenlieska on Pyhän Hengen symboli. Helluntain liturginen väri on punainen. KUVA: KAARINA HEISKANEN

suu, kokoaa, valaisee, pyhittää ja varjelee koko kristikunnan oikeassa uskossa".

Kristikunnassa eli kirkossa Pyhä Henki antaa joka päivä kaikki Jumalan lahjat eli "rajattomasti kaikki synnit anteeksi".

Pyhä Henki "herättää minut ja

kaikki kuolleet viimeisenä päivänä sekä lahjoittaa minulle ja kaikille uskoville iankaikkisen elämän Kristuksessa." (Vähä Katekismus)

Emerituspiispa Eero Huovinen kirjoittaa kirkkovuoden juhlapyhistä. Helluntai on tänä vuonna 19. toukokuuta.

Välkkyvän teknoristin arvoitus ratkaistu

Kaupunginkirkon katolla välkkyvän ristin arvoitus on ratkaistu. Asialla ei ollut teknovaloja rakastava kiipeilijä, eikä kyseessä ollut seurakunnan välkkyvä mainoskampanjakaan. Ikuisesti luvattu led-lamppuhan se oli tullut ristin juurella tiensä päähän. Nyt odotellaan hyväpäistä sähköasentajaa uutta paikalle ruuvaamaan.

Henki & Elämä -lehden toimittaja voi tarkistaa uuden ikuisen lampun kunnan vuonna 3013. Välkkyvää ristiä ihmeteltiin *Keskisuomalaisen* verkkopalvelussa 5. toukokuuta.

Lehtisaari valmistautuu kesään

Lehtisaari, tuo seurakunnan nuorisotyön kesämökki Tuomiojärven, avaa kesän tiistaina 4.6. Varsinaiset avajaiset ovat sunnuntaina 9.6. Tuoloin on messu ja Gospel Covertajien konsertti. Kesän aikana saassa vietetään **Mika Lahtisen** luotsaamaa Aurinkoiltaa, **Pekka Laukkarinen** duo konsertoi ja kesä-heinäkuun taitteessa on perinteinen lähetysviikko.

Nyt saarta suunnostetaan vastaanottamaan vieraita, ja loppukuusta siellä vierailee koululaisryhmiä

Saaren kesäohjelma on osoitteessa www.lehtisaarenkesakoti.net.

Hengissä

Henki sulattaa jääkauden

19.5. Helluntai

Evankeliumi Joh. 14:23–29
Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Jos joku rakastaa minua, hän noudattaa minun sanaani. Minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen luokseen ja jäämme asumaan hänen luokseen. Se, joka ei minua rakasta, ei noudata minun sanaani - mutta sana, jonka te kuulette, ei ole minun omani, vaan Isän, joka on minut lähettänyt. Tämän minä olen puhunut teille nyt, kun vielä olen teidän luonanne. Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut. Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon. Kuulittehan, mitä sanoin: minä menen pois, mutta tulen taas teidän luoksenne. Jos rakastaisitte minua, te iloitsisitte siitä, että minä menen Isän luo, sillä Isä on minua suurempi. Olen puhunut tästä jo nyt, jotta te uskoisitte, kun se tapahtuu."

Juutalaisten helluntai oli sadonkorjuun ja 100-luvulta jKr. myös lain saamisen juhla. Kristillisessä helluntaissa tulivat keskeisiksi aiheiksi Pyhän Hengen saaminen ja Hengen toiminta sekä alkuseurakunnan ja koko Kristuksen kirkon synty. Mikä on Pyhä Henki, mitä Pyhän Hengen toiminta tarkoittaa?

Pyhä Henki on Jumala meidän keskellämme, Kristuksen kirkastaja, eläväksitekijä, puolustaja. Kristillisen kirkon toiminta rakentuu Pyhän Hengen työn varaan. Siis ilman Pyhää Henkeä kaikki olisi kylmää, eläsimme kristillistä jääkautta.

Mistä tiedät, että Pyhä Henki vaikuttaa elämässäsi? Jos et puhu kielillä, liikutu tai jotain muuta vastaavaa?

Pyhä Henki on Jumalan eräänlainen sinetti meissä, rakkauden ja armon sinetti. Pyhän Hengen vaikutus voi näkyä eri tavoin tai voi olla tavallaan näkymättäkin. Pyhä Henki vie meitä Kristuksen luo, ja kaikki muu ulkonainen, jota kysymyksessäsi ajoit takaa, on siihen verrattuna merkityksetöntä.

Jeesus lupaa opetuslapsilleen todella kauriiksi: Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Silti on kristittyjen

vainoja ja silti sairaudet tai onnettomuudet kohtaavat kristittyjä. Mitä se sellainen rauha on?

Tottahan kristityt elävät tässä maailmassa, joka on monella tavalla rikkinäinen, vajavainen, kuten kristityt itsekin. Jumala toimii omalla majesteettillisella, mutta rakastavalla ja isällisellä/äidillisellä tavalla, ja mikä minä olen vastaamaan Jumalan työhön ja toimintaan.

Kristuksen rauha on jotain paljon enemmän kuin rauhalliset olot, ruumiin ja mielen tyyneys, joita me luonnollisesti kaipaamme.

Mikä sinulle on koskettavinta helluntain teksteissä?

Kyllä se liittyy tuohon Jeesuksen lupaukseen "Minä jätän teille rauhan". Ylösnousut Jeesus Kristus tervehti lukkojen takana olleita turvattomia opetuslapsiaan sanoilla: "Rauha teille". Samaa hän haluaa sanoa myös meille, monella tapaa rauhottomille ja pelokkaille. Helluntaista on hyvä lähteä kohti kesää.

Tikkakosken alue seurakunnassa helluntaita vietetään tänä vuonna pitemmän kaavan mukaan. Miksi?

Haluamme nostaa esiin helluntaita, joka

Aluekappalainen Risto Vallipuro saarnaa 18.5. klo 18 rippikirkossa ja helluntaina 19.5. klo 11 messussa Ränssin kievarissa

tuppaa jäämään vain yhdeksi sunnuntaiksi muiden joukossa touko-kesäkuussa.

Mitä kaikkea Tikkakosken helluntainviettoon kuuluu?

Eri työmuodot pitävät helluntaita esillä toiminnassaan. Torstaina 16.5. klo 10 on kirkossa aamurukous ja seurakuntasalissa lounas, jonka vapaaehtoinen ruokamaksu menee lähetykselle.

Perjantaina 17.5. klo 18 on nuorilla helluntaijuhla Sarpatissa.

Lauantaina 18.5. klo 18 helluntaiaton ilta- ja rippikirkko kirkossa.

Sunnuntaina 19.5. klo 11 on helluntaimessu kaikenikäisille Ränssin kievarin kesäteatterin katsomossa, ja jo klo 10–10.45 on sisätiloissa tarjolla kaurapuuroa. Messun jälkeen on täytekakkukahvit ja nuorisotyön järjestämää ohjelmaa. Lisäksi sunnuntaina klo 18 on helluntain musiikki-ilta kirkossa.

Risto Vallipuro

Facebookissa nähdään

Tule ja tykkää, keskustele ja kommentoi, anna meille juttuvinkkejä ja palautetta.

www.facebook.com/henkijaelama

Uusateismin tuntija McGrath: Jumalassa on järkeä

Uusateismin uutuudenviehätys on ohi ja yksinkertaistavat argumentit alkavat kyllästyttää. Nykyään suurin osa ateisteista kokee johtavan ateistikirjoittaja Richard Dawkinsin dogmaattisuuden ja suvaitsemattomuuden kiusall-

sena. Hänen yksioikoinen tapansa suhtautua elämänkatsomuksiin ei kestä kriittistä tarkastelua. Ihminen voi olla järkevä, arvostelukykyinen ja uskoa Jumalaan. Uusateismi vaatii, että meidän täytyy todistaa uskomuksemme.

Mutta mitään suurta ei voi todistaa aukottomasti. Todistaminen on oikeastaan mahdollista vain logiikan ja matematiikan alueella. Professori Alister McGrath Lontoon King's Collegesta puhuu Kuopion kirkkopäivillä 17.5.

Jotta maailmasta tulisi parempi

Nuoret ovat entistä aktiivisempia ja innokkaampia vaikuttamaan yhteiskunnallisiin ongelmiin sekä lähellä että kaukana. Epäkohtiin halutaan vaikuttaa vapaaehtoisuustyön, kampanjojen ja vetoomusten avulla tai keräämällä rahaa erilaisiin avustuskohteisiin.

SIRPA KOIVISTO

Nuorten Keskusten vs. nuorisosihiteerin Annika Koivulan mukaan nuoria kiinnostavat omien asioiden ohella monet laajemminkin yhteiskunnalliset kysymykset. Nuoria on Koivulan kokemuksen mukaan myös helppo saada suunnittelemaan ja pohtimaan erilaisten tapahtumien teemoja ja sisältöjä. Tämä on näkynyt muun muassa Kirkon Nuorisopäivien 2014 ideoinnissa sekä Kirkko 2020 -tulevaisuusseminaareissa, joissa nuoria ovat kiinnostaneet erityisesti kansainvälisen vastuun ja yhdenvertaisuuden teemat, kun on pohdittu sitä, millaiselta tulevaisuuden kirkko nuorten mielestä voisi näyttää.

- Informaation jatkuvasti lisääntyessä nuorista on tullut entistä tiedostavampia. Vaikka vaikuttaminen lähtee usein läheltä, nuoret painottavat myös yhteistyötä eri seurakuntien välillä, Koivula toteaa.

Vaikuttamisen ja osallistumisen keinot ovat parantuneet ja monipuolistuneet varsinkin sosiaalisen median tarjoamien mahdollisuuksien myötä. Erilaisiin kampanjoihin ja tempauksiin on helppo osallistua esimerkiksi Facebookissa.

- Nuoriin pystytään olemaan helposti yhteydessä sosiaalisen median välityksellä ja tykkäämisten kautta voidaan herätellä nuorten huomiota.

Yhdessä maailmassa -hankekoordinaattorin Mia Wrangin mielestä tämän päivän nuoret ovat rohkeampia sanomaan mielipiteensä ja näkemysensä asioista. Wrang on huomionnut, että nuoria kiinnostavat toisaalta ekologisiin asioihin ja luonnonvaroihin liittyvät kysymykset, toisaalta hyvinvoinnin tasaisempaan jakautumiseen ja globaaliin tasa-arvoon vaikuttavat asiat.

Yhdessä maailmassa -hankkeen tavoitteena on edistää seurakunnissa toteutettavaa kansainvälisyyskasvatusta mm. luomalla yhteyksiä kristillisiin seurakuntiin eri puolilla maailmaa ja tukemalla seurakuntia kan-

sainvälisiin vierailuihin liittyvissä asioissa.

- Tärkeänä ajatuksena on, että nuoret voisivat löytää oman paikkansa maailman parantamisessa. Meillä jokaisella on omat mahdollisuutemme vaikuttaa, jotta maailma olisi parempi paikka, Wrang kannustaa.

Changemakerissa paljon opiskelijoita

Changemaker on Kirkon Ulkomaanavun yhteydessä toimiva itsenäinen nuorten vapaaehtoisverkosto, joka pyrkii kampanjoillaan vaikuttamaan niin yksittäisiin ihmisiin, yrityksiin, kirkkoon kuin poliittisiin päättäjiin. Changemakerin toiminnan kolme pääteemaa ovat velka, rauha ja ympäristö ja ne ovat nuorten itsensä valitsemia. Jokaisella teemalla on omat vapaaehtoisryhmät. Toiminnan tavoitteena on puuttua köyhyyttä ja epäoikeudenmukaisuutta ylläpitäviin rakenteisiin.

Changemakerissa toimivat nuoret ovat pääosin opiskelijoita, jotka haluavat toimia globaalien oikeudenmukaisuuden puolesta. Changemaker-koordinaattorin Pertti Keinänen mukaan monenlaiset nuoret ovat kiinnostuneita verkoston toiminnasta.

Vaikka Changemaker toimii Kirkon Ulkomaanavun yhteydessä, toiminta on avointa, poliittisesti ja uskonnollisesti sitoutumatonta. Toiminta perustuu kampanjointiin ja vetoomuksiin. Tietoa levitetään erityisesti sosiaalisen median kautta, mutta Changemaker tekee myös muun muassa rippikouluvierailuja.

- Tämän päivän nuoret ovat paljon tiedostavampia kuin esimerkiksi oma ikäluokkani. Globaaleista ongelmista saadaan tietoa yhä aikaisemmin median ja koulun kautta, Keinänen toteaa.

Nyt Changemaker kampanjoi monikansallisten yritysten kehityksellisiä tekemisiä maakaappauksia vastaan. Vetoamus maakaappausten pysäyttämiseksi toimitetaan aikanaan valtion omistajaohjauksesta vastaavalle ministerille Heidi Hautalalle.

Keinänen on vahvasti sitä mieltä, että Changemaker-toiminnalla on merkitystä.

- Kun ihmisten tietoisuus lisääntyy, myös päättäjät saavat tukea ratkaista ongelmia. Monista kysymyksistä kommunikoimme ministeritasolla, ja meillä on toimivat suhteet sinne päin.

Jenni Huisman (keskellä) ja Noora Kyytinen (oik.) olivat myymässä oppilaiden tuomia tavaroita Jokelan koulun kirpputoripäivänä. Välillä oli mukava kierrellä tutustumassa myös toisten luokkien kirpputoripöytien tarjontaan. KUVA: SIRPA KOIVISTO

Keräysvaroilla kaivo Afrikkaan

SIRPA KOIVISTO

Pöydät notkuivat leluja, kirjoja, leivonnaisia ja monenlaista muuta tavaraa Jokelan koulun kirpputoripäivänä. Koululaisten keräämillä varoilla tuetaan kaivon hankkimista Afrikkaan. Jokelan koulu Palokassa on mukana kansainvälisessä Comenius-projektissa, jossa keskeinen teema on ollut vesi. Kirpputori oli keräyksen huipennus.

Comenius on osa Euroopan unionin Elinikäisen oppimisen ohjelmaa, jolla tuetaan muun muassa koulujen projektiyhteistyötä. Jokelan koulussa projekti käynnistyi viime vuonna, ja sen aikana on paneuduttu vesiteemaan eri näkökulmista. Oppilaat ovat muun muassa tutustuneet Suomen vesistöihin ja suojelukohteisiin sekä vertailleet eri maiden vesitilannetta.

Viime vuonna oppilaat keräsivät rahaa saimaannorpan hyväksi. Va-

roilla hankittiin katiskoihin nielurajoittimia, jotka estävät kuuttien tunkeutumisen pyydykseen.

Ensimmäisen luokan opettajan Katja Viirin mukaan oppilaat ovat olleet innolla mukana projektissa.

- Olemme käyneet läpi konkreettisia arjen asioita, jotka ovat saaneet pohtimaan esimerkiksi veden kulutusta. Pienilläkin asioilla on merkitystä.

Afrikassa pulaa puhtaasta vedestä

Kolmasluokkalainen Jenni Huisman ja viidesluokkalainen Noora Kyytinen kuuluvat koulun ympäristöraatiin, jossa pohditaan ympäristöasioita. Viimeksi on keskusteltu Afrikan vesitilanteesta.

- Suomessa käytetään paljon puhdistettua vettä, mutta esimerkiksi Ugandassa on jatkuvasti pulaa puh-

taasta vedestä, Jenni Huisman tietää.

- Olisi hienoa, jos kaivo voitaisiin hankkia juuri sinne.

Tyttöjen mielestä erityisen mielenkiintoista on ollut keskustelu piilovedestä eli siitä, miten paljon erilaisten tuotteiden ja elintarvikkeiden valmistamiseen käytetään vettä.

- Esimerkiksi yksien farkkujen valmistamiseen tarvitaan 10 000 litraa vettä, Noora Kyytinen kertoo.

Vettä kuluu myös ruuan kasvattamiseen, jotta muun muassa vihanneksia ja hedelmiä olisi tarjolla ympäri vuoden. Koulussa on keskusteltu paljon siitä, miten hillitä ruuan tuhlaamista.

- Vettä kuluu turhaan, jos ruokaa heitetään roskeen, tytöt muistuttavat.

Projekti on saanut mieltämään omaa veden kulutusta. Turhat tavarat ovat jääneet useimmiten ostamatta, eikä vettä ole turhaan lorotettu käsien pesulla ja suihkussa.

Kirkon tulevaisuus ja Pyhä maa järjestykseen

Kirkkopäivät ovat ensi viikonloppuna melkein naapurissa eli Kuopiossa. Torstaista sunnuntaihin pohditaan kirkon tätä päivää ja tulevaisuutta sekä kuullaan ainutkertaisia kulttuuriesityksiä.

KAARINA HEISKANEN

Kenen asiana on suojella lasta ja lasten oikeuksia? Suojellaanko lapsia ja nuoria heidän vai aikuisten ehdoilla?

Omassa elämässään lastensuojelusta nuoremmille veljilleen turvaa hakenut musiikkimanageri **Tommi Liimainen** ja työssään lasten ja nuorten ongelmatilanteita kohtaava Mielen-terveyden keskusliiton toiminnanjohtaja **Olavi Sydänmaanlakka** sekä Kuopion kaupungin lastensuojelupäällikkö **Marketta Kolari** jakavat kokemuksiaan seminaarissa.

Jokainen lapsi ja nuori tarvitsee ainakin yhden aikuisen välittämistä ja vastuunottoa. Mitä sen on oltava käytännössä? Kuka auttaa, jos oma vanhempi ei kykene vastuunottoon?

Piispanpuisto on lauantaina lasten ja perheiden maksuton festaripaikka, jossa mukana on Pressan Katit ja Herra Heinämäen Lato-orkesteri.

Ikääntyvien asiaa muistetaan muun muassa rollaattorirallilla ja *Mi-
nun vanhuuteni* -valokuvanäyttelyllä.

Kenen on Pyhä maa?

Kuopion torilla on avoin keskustelutilaisuus, jossa asiantuntijat ja asianosaiset esittävät näkemyksiään Pyhän maan omistajuudesta. Kristittyjen suhde Israeliin ja Palestiinaan herättää ristiriitaisia tunteita, ja keskustelun tarkoituksena on nostaa esille uusia näkökulmia. Yleisöllä on mahdollisuus osallistua keskusteluun paikan päällä ja jo etukäteen Kotimaa24.fi:n sivuilla. Keskustelua käydään lauantaina klo 13.30 alkaen.

Keskustelijoina ovat VTM, tutkija **Timo R. Stewart** sekä opettaja **Jorma Larinkoski**, haastattelijana on Kirkon tiedotuskeskuksen ohjelmapäällikkö, pastori **Kimmo Saares**.

Neljä yksinvaltiasta keskustelee

Mitkä ovat kirkon tulevaisuuden kriittiset menestystekijät? Kansanedustaja **Mikael Jungner**, kirjoittaja **Kaarina Hazard**, käsikirjoittaja-pappi **Kai Sadinmaa** ja kirjoittaja **Taina West** kertovat, miten kirkkoa pitäisi tuulettaa, ja mitä he tekisivät, jos olisivat yksinvaltiaita kirkossa.

Keskustelua johtaa Helsingin Kallion seurakunnan kirkkoherra **Teemu Laajasalo**. Itsevaltiaat ovat äänessä Kuopion torilla lauantaina.

Atomi-Armi puhuu

Mitä tapahtuu, kun seurakunta alkaa kritisoida virallista politiikkaa ja ottaa aktiivisesti kantaa paikallisiin hankkeisiin? Onko kirkko viranomaisen muiden joukossa ja pelkkä palveluntuottaja?

Aiheesta keskustelevat emeritusarkkipiispa **John Vikström**, torjuntavoittoon uraanikaivosta vastaan joukkonsa johtanut "Atomi-Armi" eli kirkkoherra **Armi Rautavuori** Enon seurakunnasta, Kainuun luonnonsuojelupiirin kaivosvastaava, Stop Talvivaara -kansanliikkeen avustaja, kappalainen **Antti Lankinen** Sotkamon seurakunnasta, kirkkoherra **Teemu Laajasalo** ja kolumnisti **Jukka Relander**.

Keskusteluohjelmien ja paneelin lisäksi Kirkkopäivillä on runsaasti musiikkitarjontaa, kuten Jukka Perko Avara -virsikonsertti, Entisten nuorten sävellehjakonsertti ja Toivon lauluja, jossa esiintyvät **Laura Voutilainen**, **Kristiina Brask**, **Riki Sorsa** ja **Jore Marjaranta**.

Oravasaaren kyläyhdistyksen puheenjohtaja Jukka Valkonen kantaa huolta maaseutukylien elinvoimaisuuden puolesta. Maaseudun ja kaupungin

Mahdollisuuksien

Oravasaaren kyläyhdistyksen puheenjohtaja Jukka Valkonen puhuu maaseudun kylien elinvoimaisuuden puolesta. Hän hämmästelee kaupungin ja maaseudun vastakkainasettelua ja toivoo selkeää arvopohjaa, jotta myös pienet maaseutukylät säilyisivät elinkelpoisina ja niiden monet mahdollisuudet hyödynnettäisiin.

SIRPA KOIVISTO

Nelostien yli vievältä Haukanmaantieltä käännytään pienen ajomatkan jälkeen Ilmoniementielle. Hyvässä kunnossa oleva soratie vie Ilmopohjaan, jossa idylliset peltoaukeamat

halkovat maisemaa.

Oravasaaren kyläyhdistyksen puheenjohtajan **Jukka Valkosen** koti on vain kivenheiton päässä Toivakan kunnan rajasta, joka on pihasta näkyvien Ison Ilmojärven ja Pienen Ilmojärven takana.

Vaajakosken Oravasaareissa syntynyt ja kasvanut Jukka Valkonen palasi kotikylään reilut parikymmentä vuotta sitten.

Opiskelu- ja työelämä veivät miehen maailmalle moneksi vuodeksi, mutta 1980-luvun lopulla oli aika

Luonetjärven joukkue veisasi kolmanneksi virsivisassa

KAARINA HEISKANEN

Valtakunnallisen Virsivisan hiippakuntavaiheen voitto on ratkennut. Seinäjoelta Niemistön koulusta tuleva voittajajoukkue keräsi 25,5 pistettä. Toiseksi sijoittui Petäjaveden Kintauden koulun joukkue 24,5 pisteellä ja kolmanneksi Jyväskylän Luonetjärven koulun joukkue 24 pisteellä.

Maksimipistemäärä kisassa oli 27 pistettä.

Kilpailussa mitattiin joukkueiden virsiosaamista monin tavoin. Virsiä tunnustettiin laulu- ja sävelnäyttei-

den perusteella.

Joukkueet pääsivät myös itse piirtämään ja näyttämään virsiä joukkueovereittensa arvattavaksi.

Hiippakunnalliseen aluekilpailuun osallistuneet joukkueet tulivat Alavudelta, Ilmajoelta, Kurikasta, Jyväskylältä (Luonetjärven ja Oravasaaren koulut), Kauhajoelta, Kauhavalta, Kuortaneelta, Kyyjärveltä, Muuramesta, Seinäjoelta (Nurmon kappeliseurakunta, Seinäjoen alue-seurakunta ja Ylistaron kappeliseurakunta), Petäjavedeltä, Pihtiputaalta, Vaasasta ja Viitasarealta.

Virsiin ja virsikirjaan on monissa

kouluissa perehdytty jo viime syksystä lähtien. Ennen aluekilpailua kolmihenkiiset joukkueet ratkoivat paremmuuttaan ensin koulukohtaisesti ja sitten seurakuntakohtaisesti.

Aluekilpailun voittanut joukkue pääsee osallistumaan valtakunnalliseen finaaliin, joka käydään Kirkkopäivien yhteydessä 17.5. Kuopiossa.

Virsivisaan osallistui kaikkiaan lähes 6 000 koululaista, jotka tutustuivat virsien ihmeelliseen maailmaan valtakunnallisen 3.- ja 4.-luokkalaisten Virsivisan myötä.

Virsivisa järjestettiin nyt kuudennen kerran.

välillä on ihan turhaa vastakkainasettelua, hän ihmettelee. KUVA: SIRPA KOIVISTO

maaseutu

palata synnyinseudulle.

– Halusin takaisin juurille, omalta kannaltani mukavampaan ja aktiivisempaan elinympäristöön. Minulle tämä elämänmuoto sopii parhaiten, sillä haluan itse tehdä asioita. Täällä Oravasaarassa on tilaa ja tekemisen mahdollisuuksia, Valkonen kertoo.

Vastakkainasettelua

Elämä maaseudun ytimessä, kauniin luonnon keskellä ei ole kuitenkaan niin auvoista kuin ensi silmäyk-

sellä voisi päätellä. Maaseudun elinvoimaisuuden säilyminen ja elinmahdollisuuksien turvaaminen huolettavat myös kyläyhdistyksen puheenjohtajaa. Maaseutu uhkaa jäädä yksisilmäisen keskittämisen jalkoihin, Valkonen epäilee.

– Riittävä suuruus on tarpeen monessa asiassa vaikkapa teollisuudessa, mutta nyt suuruudesta ja sen vaatimasta keskittämisestä on tullut yksiniittinen ideologia liian monelle. Kaikki asiat elämänmuodosta alkaen vedetään yhden kaavan läpi.

Maaseudun ja kaupungin välille on siten tullut ihan turhaa vastakkainasettelua, Valkonen ihmettelee.

– Kaupungin taloutta on hoidettu katastrofaalisen huonosti ja nyt kun pää on tullut vetävän käteen ja on mietittävä, mihin rahat pistetään, ollaan ensimmäisenä katsomassa, saisiko maaseudun pienistä kouluista vielä muutaman kymppitonin säästöt. Samaan aikaan moni ihmettelee sitä, kuinka muilla sektoreilla tehdään miljoonien eurojen vähemmän tärkeitä investointeja. Tämä on risti-riitaista, Valkonen puuskahtaa.

Oravasaarassakin odotellaan parhaillaan päätöstä kyläkoulun tulevaisuudesta. Koulu on ollut lakkautusuhana alla ennenkin. Maaseutukylien elinvoimaisuuden kannalta monikäyttöisten kyläkoulujen säilyminen on elintärkeää.

– Koulu myös symboloi sitä, saako esimerkiksi kiinteistöverolle mitään vastinetta, Valkonen huomauttaa.

Arvotyhjiö

Valkosen mielestä tilanne on muuttunut Jyväskylän kaupungin, maalaiskunnan ja Korpilahden kuntaliitoksen myötä.

– Kuntaliitoksia perusteltiin aikanaan sillä, että kaupunki tarvitsi tonttimaata. Nyt maata olisi vaikka puolelle miljoonalle ihmiselle, mutta kuulen ihmisiltä jatkuvasti valituksia siitä, kuinka penseä on asenne maaseudulle rakentamista kohtaan. No, ihmiset äänestävät jaloillaan ja muuttavat muihin kuntiin.

– Tilannetta on vaikea ymmärtää. Tuntuu, että olemme jonkinlaisessa arvotyhjiössä. Sanotaan näin, mutta toimitaan toisin, Valkonen ihmettelee.

– Tämä syö yhteishenkeä aikana, jolloin ollaan todella lujilla ja kaupunkiseudut käyvät ankaraa kilpailua keskenään.

Oravasaaren kyläyhdistyksen puheenjohtaja ei ole ajatuksineen yksin.

– Tämä nyppii nyt niin monia, että olemme Jyväskylän kyläyhdistysten kesken päättäneet istua alas pohtimaan tilannetta. Taloudellinen tilanne ei parane kuin toimeliaisuudella eli teoilla. Miksi siis jarrutetaan?

Kyläyhdistys

Jukka Valkosen mielestä nyt tarvitaan selkeitä linjauksia siitä, mitä palveluja kaupunki tuottaa ja mistä pitää karsia.

– Suuri kysymys on myös se, kuinka palvelut tuotetaan. Vanha passiivinen ja kallis malli on tullut tiensä

Kotitilalla Oravasaarassa Jukka Valkosella riittää tekemistä. KUVA: SIRPA KOIVISTO

päähän aikoja sitten.

Oravasaarassa toimeen on jo tartuttu. Kyläyhdistys on, yhteistyössä ja yhteisellä sopimuksella kaupungin tilapalvelun kanssa, mukana pilttihankkeessa, jossa kyläyhdistys huolehtii Oravasaaren koulun pihojen kunnossapidosta. Kaikki tehdään yhdessä, talkoovoimin.

– Säästämme silkkaa rahaa, kun teemme työt yhdessä paikallisesti ilman, että istuisimme kädet ristissä ja odottaisimme, että joku muu tulisi tekemään jotakin. Katsotaan vuoden lopussa, minkä arvoista työ on ollut, Valkonen huomauttaa.

– Periaatteessa kysymys on pienestä asiasta, mutta jos monessa muussakin asiassa toimittaisiin samalla tavalla, palvelut olisivat laadukkaita, tehokkaasti tuotettuja ja kestävämmällä

”Suuruudesta ja sen vaatimasta keskittämisestä on tullut yksiniittinen ideologia liian monelle. Kaikki asiat elämänmuodosta alkaen vedetään yhden kaavan läpi.”

pohjalla. Jos tartuttaisiin itse ensiin toimeen ja tehtäisiin malliksi se, mikä on mahdollista tehdä, niin sillä tavalla muutkin tulisivat mukaan.

Vuodesta 1997 toiminut Oravasaaren kyläyhdistys on hyvä esimerkki siitä, mitä yhdessä tekemällä voidaan saada aikaan.

Toiminnan tuloksena on muun muassa kehitetty tiedotusta, kunnostettu rakennuksia, järjestetty tapahtumia ja luontoretkeä, rakennettu jää-

kiekkokaukalo, julkaistu historiikki ja huolehdittu hiihtoladuista. Parhaillaan kehitetään Rauvanlahden ranta-aluetta.

– Oravasaarassa toimitaan edelleen yhdessä ja tehdään talkootyötä yhteiseksi hyväksi, Valkonen kehuu.

Mahdollisuus

Lähes 500 asukkaan Oravasaarassa tilanne on huomattavasti valoisampi kuin monessa muussa maaseutukylässä. Väestörakenne on tasapainossa, asumattomia taloja ei kylältä löydy ja kaikki pellot ovat viljeltyjä. Jyväskylän keskustaan on vain 15-20 minuutin ajomatka.

– Kylällä on vesijohtoinfrastruktuuri, vahvistettu osayleiskaava ja kasvava väestöennuste. Kyläkoulun puolesta olen luottavainen, sillä koulu on hyvässä kunnossa ja siellä on kohta 45 oppilasta - ihan kuten 60-luvullakin, Valkonen jatkaa.

Vain tonttien tarjonta rajoittaa kylän kasvua.

– Oravasaaren on paljon tulijoita, mutta valitettavasti tonttien myynti ei täällä aina vastaa kysyntää.

Muutama vuosi sitten maaseudun puolesta kampanjoitiin teemalla *Maaseutua ei voi tuoda*.

Valkonen harmittelee sitä, etteivät kaikki näe vielä, millainen voimavara maaseutu on. On vettä ja metsää, tilaa elää ja toimia.

– Maalta käsin pystyy tekemään ihan mitä vaan. Maalla asuminen on myös ekologisesti kestävämpää. Ei täältä tarvitse lähteä viikonlopuksi satojen kilometrien päähän mökille ja lämmittää kahta asuntoa.

Tietotekniikan alalla markkinointitehtävissä toimivalta Valkoselta on pakko kysyä, mikä voisi olla uusi teema maaseudun markkinoimiseksi. Pienen pohdinnan jälkeen Valkonen vastaa.

– Maaseutu on kestävä kehityksen mahdollisuus. Jotakin sellaista se voisi olla.

Avioliittokeskustelussa puhutaan aina ihmisistä

KIRKON TIEDOTUSKESKUS

Arkkipiispa Kari Mäkinen näkee meillä olevan avioliittokeskustelun tunneherkkänä, koska se koskettaa niin keskeistä elämänaluetta, ihmisen minuutta ja identiteettiä, sukupuoli-suutta ja seksuaalisuutta.

– Kun puhun tästä, astun keskelle luotuna olemisen salaisuutta. Sitä salaisuutta, että ihminen tarvitsee toista ihmistä, tarvitsee läheisyyttä, rakkautta ja lämpöä.

– Olen oppinut, että juuri siinä on Jumalan ihmiselle antaman seksuaalisuuden tärkeä merkitys.

– Tässä katsannossa ei ole eroa heteroseksuaalisen ja homoseksuaalisen parisuhteen välillä. Molemmat parisuhteet ovat osapuolille yhtä tärkeitä, yhtä herkkiä ja yhtä haavoittuvia. Molemmat tarvitsevat vaivannäköä ja kasvamista, molemmissa on kyse elämän suuresta rikkaudesta, Kari Mäkinen sanoo.

– Molemmat tarvitsevat pysyvyyden ja kestäväydelleen tukea. Siksi on merkittävää, että yhteiskunnassa luodaan lainsäädännöllä rakenteita, jotka antavat turvaa ja suojaavat parisuhteelle ja sen osapuolille. Niitä tarvitsevat sekä heteroseksuaaliset parit että

homoseksuaaliset parit, arkkipiispa huomauttaa.

Mäkinen mielestä riippumatta siitä, millaisia lainsäädännöllisiä ratkaisuja tullaan tekemään, koko kulttuuripiiriä koskeva muutos haastaa kirkkoa uudella tavalla paneutumaan avioliittokäsityksen ja avioliittoteologian perusteisiin.

– Tämä edellyttää kirkossa henkisesti avointa tilaa, jossa erilaiset näkökulmat tulevat kuulluiksi ja teologinen traditio ja ihmisten tämänhetkinen todellisuus pääsevät vuorovai- kutukseen, arkkipiispa Mäkinen toivoo.

KIRKKO KUULOLLA
Kirkon työntekijät – sinuavarten
SUOMI24.FI

Kun pelko ja paine pitävät porukassa

Jos hengellinen yhteisö tai sen johtava guru kohottaa itsensä jumalaksi ja kieltää kyselyn ja kritiikin, hälytyskellojen pitäisi soida. Hälytyskellon pitäisi kuulua myös, jos yhteisö kontrolloi jäsentensä ihmissuhteita, ulkonäköä tai painoindexiä.

TEKSTI: KAARINA HEISKANEN, KUVAT: SAMI SAARENPÄÄ

Päästä meidät pelosta, parahtaa teologi Aila Ruohon hengellistä väkivaltaa käsittelevä kirja jo nimissään. Epäterveissä uskonyhteisöissä pelko peittää alleen ilon, mielenrauhan ja vapautuneen olon, joita usko parhaimmillaan voi lahjoittaa. Mitä kiinteämpi ja dogmaattisempi porukka, sitä todennäköisempää on, että ongelmia syntyy.

Toimittaja ja terapeutti Janne Villa on koonnut kirjaansa *Hengellinen väkivalta* epäterveen uskon ja yhteisön tunnusmerkkejä. Ne pätevät toki muihinkin kuin uskonnollisiin yhteisöihin. Villan siteeraama Tanja Kukku muistuttaa, että painostavan uskonnosta tekevät ihmiset, eivät niinkään opit.

Pienessä porukassa valtaa voidaan pitää kahdella, toisilleen vastakkaisella keinolla. Hierarkian huipulla voi kukkoilla tiukka Herran voideltu, jonka auktoriteettiasemaa kukaan ei uskalla kyseenalaistaa, ja joka pystyy perustelemaan omituisimmatkin opinkappaleensa Jumalalta tulleen sanana.

Toinen keino on kenties vielä salakavalampi: yhteisö sitoo jäsenet keskinäisillä salaisuuksilla ja ylikorostetulla me-hengellä. Sinän ja minän rajat katoavat, kun ollaan siskoa ja veljeä ja yhtä suurta perhettä. Ja omaa pesäähän ei liata, ettei kenellekään tule paha mieli. Jos yksittäinen ryhmän jäsen alkaa tuntea olonsa epämuakavaksi ja ryhtyy esittämään epämiellyttäviä kysymyksiä, häntä voidaan syyllistää ja demonisoida.

Yhteisön maailmankuva on mustavalkoinen ja kahtiajakoinen: me hurskaat pelastumme, muut, varsinkin luterilaisen porttokirkon jäsenet, palavat helvetin liekeissä.

Samaan pakettiin saattaa liittyä sukupuoli-elämän manipulointi ja hyväksikäyttö sekä rahojen omiminen. Hyväksikäyttöä voidaan perustella muun muassa sillä, että taivaassa ei solmita avioliittoja: ei johtajankaan tarvitse mennä naimisiin viehättävän naisjäsenen kanssa, sekstata voi "taivaassa hyväksytyt" liiton säännöillä.

Johtaja tietää, mistä Jeesus tykkää

Ahdistava yhteisö ja sen johtaja pitävät laumaa koossa helvetti- ja maailmanloppupuheilla. Yhteisössä pelataan orwellilaista kielipeliä. Puhutaan raamatullisilla termeillä, mutta niille annetaan omia merkityksiä. Ryhmän ulkopuolisten korvissa yhteisön kaappaamat sanat ovat neutraaleja.

Kun johtajat ohjeistavat esimerkiksi naisen ulkonäköä, he vakuuttavat, että ohjeet vapauttavat ulkonäköpaineista; samalla kuitenkin jätetään mainitsematta kiellot, jotka uusi vapaus sisältää. Älä meikkaa, älä käytä pitkiä housuja, Jumala haluaa, että et ratsasta.

Esimerkiksi Koivuniemen yhteisössä, joka sai alkunsa Espoon seurakuntanuorten koontumisista mutta erkaantui omaksi piirikseen, johtaja alkoi edellyttää jäseniltä ylitöitä johtajan omistamassa yrityksessä. Jäsenille määriteltiin painoindexi, joihin heidän piti pyrkiä, sillä "Jeesus vihaa läskiä ja rakastaa lahjoja lapsia". Hengenvaarallinen painoindexi ei armahtanut edes odottavia äitejä.

Ahdas yhteisö kontrolloi jäsentensä ihmissuhteita, joskus niin tiukasti, että yhteisön ul-

kopuolisten tapaaminen on kokonaan kiellettyä. Ryhmän ulkopuolelle uskaltautuvan voi alkaa kyseenalaistaa ryhmän totuuksia. Ulkomailmasta kantautuville moitteille on kelpo selitys: aitoja Kristuksen seuraajia vainotaan, niinhän Sanakin sen sanoo.

Ankein on niin sanottujen luopioiden, "maailman valinneiden" kohtelu. Yhteisöön jääneet eivät saa seurustella heidän kanssaan. Jopa tervehtiminen saattaa olla kiellettyä, ja jos lähtijän perheenjäsenet jäävät yhteisöön, suhteet katkeavat.

Tästä kertovat lukuisat Jehovan todistajista irrottautuneet. Yhteisöstä lähtijä voi menettää kertaheittolla koko ystäväpiirinsä ja jäädä eristyksiin.

Rakkauspommitus saartaa uuden jäsenen

Tieto- ja koulutustaso on kasvanut ja yhteiskunta on maallistunut vauhdilla. Miksi ihmiset siitä huolimatta haksahavat uskonyhteisöihin, jotka rajoittavat heidän ajatuksenvapauttaan ja toimintamahdollisuuksiaan?

Rajoittavan yhteisön jäsenhankkija saattaa osua kohdalle juuri, kun omassa elämässä menee huonosti.

Elämäkriisit, uudelle paikkakunnalle muutto tai muu murrosvaihe on otollinen

sauma, johon jäsenhankkija iskee. Uusi yhteisö tarjoaa voimakkaita hengellisiä elämyksiä, huomiota ja hyväksyntää. Se tarjoi rikkiänsyyttä ja tuntuu hoitavan ristiriidat pois päiväjärjestyksestä. Johtaja voi olla kaivattu äiti- tai isähahmo.

Yhteisö voi myös tarjota mahdollisuuden parantaa maailmaa ja toteuttaa omia ihanteita.

Ryhmä antaa tunteen, että me olemme enemmän Jumalan asialla kuin muut. Kaikilla on yhteinen näky ja suunta. Ystävät ja puoliso löytyvät usein samasta joukosta, yhteisön viehätystä analysoi Koivuniemen kulttiin kuulunut Ilkka Wii.

Rajoittavan yhteisön jäsenhankkija saattaa osua kohdalle juuri, kun omassa elämässä menee huonosti. Uusi yhteisö tarjoaa voimakkaita hengellisiä elämyksiä ja rakkauspommituksen eli huomiota ja hyväksyntää.

Uusi yhteisöön liittyjä saa osakseen ylenpalttista ystävyyttä ja huomiota - rakkauspommituksen. Hänelle voidaan luoda mielikuva siitä, että hänet vihitään sisäpiiriin salaisuuksiin ja hän on tärkeämpi kuin muut jäsenet.

Valitettavasti rakkauspommitus hyytyy, kun yhteisöön on värvätty uusi untuvikko.

Avoimuus ehkäisee hengellistä väkivaltaa

Aila Ruohon *Päästä meidät pelosta* -kirjassa kokemuksiaan kertovat pääasiassa vanhoillisesta diolaiseen herätysliikkeeseen, Koivuniemi-lahkoon ja Jehovan todistajiin kuuluneet henkilöt. Janne Villa käsittelee perinpohjaisesti vanhoillisesta diolaisuutta sekä Suomen Lähetysseuran Taiwanin oppilaskodissa tapahtunutta seksuaalista hyväksikäyttöä.

Kun räikeimmät tapaukset ovat tulleet päivänvaloon, kaikkien yhteisöjen strategia on ollut aluksi kilpikonnapuolustus: ne ovat vetäytyneet poteroon ja suojelleet enemmän tekijöitä kuin uhreja. Väärä tekoja on hengellistetty ja piilotettu anteeksiantamuksen veran alle. Kun uhri on (peloteltuna ja syyllistettynä) antanut tekijälle anteeksi, tekijän synty on sillä hoidettu ja sen muistelu onkin uhrin synnintekoa.

Ruoho ja Villa toteavat, että ilmapiiri on kuitenkin muuttunut, eikä yhteisöissä voi enää melskata miten tahtoo. Varsinkin netin keskustelupalstat ovat vaikuttaneet siihen, että yhteisöt eivät voi pitää jäseniään uutispimennossa.

Villa antaa vanhoillisesta diolaisille myös tunnustusta.

Lestadiolaisten nuori sukupolvi on entistä koulutetumpaa, kansainvälisempää ja verkottuneempaa. Kun terveille kritiikille tulee tilaa, uskonperinnöstä säilytetään sen parhaat puolet ja puututaan parannusta vaativiin kohtiin. Kohun laannuttua ei muisteta niitä, jotka koettiin varjella liikkeen julkisivua, vaan niitä, jotka tarttuivat reippaasti ongelmiin, Villa uskoo.

Tule pois sieltä loukusta!

Jos läheinen liittyy uskonyhteisöön, jonka toimintatavat kuulostavat oudoilta, perheenjäsenet ja ystävät saattavat säikähtää. Valaistuneelle ei kuitenkaan kannata ryhtyä selostamaan, kuinka typerän valinnan hän on tehnyt. Hän ei usko sitä kuitenkaan, ja pahimmassa tapauksessa keskusteluyhteys katkeaa kokonaan.

Kuuntele, mitä lahkoon liittynyt haluaa sanoa. Kerro omat mielipiteesi, mutta vältä halveksuvaa, painostavaa tai hysteeristä asennetta. On parempi rohkaista toista tarkkailemaan, missä hän on mukana, kuin väittää, että hänet on aivopesty ajattelukyvyttömäksi. Ota itse selvää, mitä yhteisö opettaa ja miten se toimii, Janne Villa neuvoo.

Jos on todennäköistä, että läheistä painostetaan raha-asioissa tai terveystarkastuksissa, on viisainta kuitenkin toimia ja ottaa yhteyttä viranomaisiin.

Jos läheinen päättää irrottautua ryhmästä, hän saattaa hävetä omaa toimintaansa. Hänelle ei kannata jälkiviastella vaan kuunnella hänen kokemuksiaan. Siperia on saattanut opettaa ottamaan etäisyyttä hengellisiin asioihin sekä kaikkiin uskonnollisten yhteisöjen edustajiin. Aila Ruoho neuvoo epäterveestä yhteisöstä eronnutta hakemaan tukea muun muassa internetin vertaisryhmistä ja keskustelupalstoilta.

Hengellistä väkivaltaa kokeneelle on suuri oivallus huomata, ettei olekaan ainoa laatuun, eikä vika ole hänessä tai pahassa maailmassa vaan epäterveessä yhteisössä ja sen sairassa auktoriteeteissa.

Aila Ruoho: *Päästä meidät pelosta*. Hengellinen väkivalta uskonnollisissa yhteisöissä. Nemo 2013. Janne Villa: *Hengellinen väkivalta*. Kirjapaja 2013. www.uskontojenuhrientuki.fi

Uskonnoille määritelty eettiset periaatteet

Useat Suomessa toimivat kirkkokunnat ja isot uskonnolliset yhteisöt ovat allekirjoittaneet vuonna 1995 eettiset periaatteet. Niiden mukaan yhteisön pitää edistää lakiin, ihmisoikeussopimuksiin ja uskonnonvapautteen liittyvien sitoumusten noudattamista. Jäsenillä pitää olla oikeus liittyä uskontokuntaan tai erota siitä ilman painostusta tai syrjintää. Jokaisella, jota yhteisö uhkaa erottamisella tai jäsenoikeuksien rajoittamisella, on oltava oikeus tulla kuulluksi ja oikeus hakea muutosta erotuspäätökseen.

Yhteisön pitää viestinnässään ja rekrytoinnissaan kertoa, mistä uskontokunnasta on kyse, jotta liittymistä harkitseva tietää uskontokunnan tarkoituksen, toiminnan luonteen sekä jäsenten oikeudet ja velvollisuudet.

Yhteisön pitää huolehtia, että jäsenillä on oikeus yksityisyyteen, äänioikeuden käyttöön ja puolison valintaan tai puolisoista eroamiseen. Lisäksi yhteisön pitää tukea jäsentä henkisissä kriiseissä sekä auttaa heitä turvautumaan tarvittaessa sosiaali- ja terveydenhuollon palveluihin.

Pyhä Henki yhdistää - helluntaijuhla Taulumäellä

Helluntaijuhlassa puhuvat **Kyösti Florin** ja **Vesa Pylvänäinen**. Tilaisuuden avaa **Aarno Malin** ja juontaa **Kari Valkonen**. Lopuksi rukoillaan Suomen puolesta. Musiikkia esittää EOG. Tapahtuman järjestävät Jyväskylän adventtiseurakunta, helluntaiseurakunta, ortodoksinen seurakunta, Jyväskylän seurakunta, vapaaseurakunta, Pyhän Olavin katolinen seurakunta ja Vaajakosken baptistiseurakunta.

Yhteinen helluntaisunnuntain juhla Taulumäen kirkossa sunnuntaina 19.5. klo 14.

Siunattuna uuteen motoristikauteen

Moottoripyöräkausi alkaa ja myös Gospel Riders -motoristikerhon jäsenet päräyttävät tien päälle. Gospel Riders tarjoaa motoristeille mahdollisuuden liittää moottoripyöräily ja kristillinen usko luontevasti toisiinsa.

Toiminnan tavoitteina on tukea motoristikerhon hengellistä kasvua ja kehittää heidän vastuuntuntoaan ja ajatointaan liikenteessä. Jyväskylän tienoon Gospel Riders aloittaa pyöräkauden motoristikirkolla Vesalan leirikeskuksesta 26.5. Kokoontuminen näkyy Jyväskylässä, kun kirkko-
hetkeen osallistuvat starttaavat kulkueena Killerin raviradalta klo 13.30. Messu on Vesalassa Riihikirkossa klo 14, minkä jälkeen tarjolla on kirkkokahvit sekä saunontaa ja makkaranpaistoa.

Tapahtuman Vesalassa järjestävät Gospel Riders ja Jyväskylän seurakunta

Konsertissa Mustaa Musiikkia ja orjien lauluja

Piccolon Kamarikuoro sekä sopraano **Hanna Kronqvist** ja pianisti **Lauri Tikkanen** vievät moniäänisten spirituaalien maailmaan. Konsertin laulujen juuret ulottuvat 1750–1800-lukujen alkupuolen Iso-Britanniaan ja Yhdysvaltoihin. Monet lauluista löytyvät 1867 julkaistusta *Slave Songs in the United States* -kokoelmasta.

Kuoronjohtaja **Heikki Hinssa** kertoo, että kuoroa ja häntä itseään ovat jo pidempään kiinnostaneet meitä kaikkialla ympäröivän länsimaisen rytmimusiikin juuret. Onkin pysäyttävää huomata, miten merkittävä taustavaikuttaja nykyiselle vallitsevalle musiikille on ollut ja on edelleen.

- Laulut esitetään pääosin alkupe-
räiskielellä eli englanniksi. Lau-
luista nousee monelle kuulijalle uusia puolia esiin, Hinssa uskoo.

Tamperelainen Piccolon Kamarikuoro koostuu noin 17–27-vuotiaista miehistä ja naisista.

Mustaa Musiikkia (Black Gospel) -kiertue. Piccolon Kamarikuoro, Hanna Kronqvist, sopraano, Lauri Tikkanen, piano, johtaa Heikki Hinssa Taulumäen kirkko 24.5. klo 19. Vapaa pääsy, ohjelmat 10 euroa.

Täsmennys

Henki & elämä -lehden edellisessä numerossa (8/13) oli juttu Puhutko raamattua -kampanjasta. Jutussa käytettiin Jyväskylän MM-rallista sen vanhaa nimeä Suurajot, joka elää etenkin vanhemman rallikansan puheissa edelleen.

Kyseessä on kuitenkin kaksi eri tapahtumaa. Suurajot on Jyväskylän Suurajot ry - 1000 Lakes Rally Associationin järjestämä tapahtuma kesäkuun lopussa ja Neste Oil Rally on AKK-Sports Oy:n järjestämä rallin MM-sarjan osakilpailu, joka ajetaan heinä-elokuun vaihteessa.

Leiri- ja retki-
ilmoittautumiset:
www.jyvaskylanseurakunta.fi/ ilmoittaudu

Perhejuhlat

Kauniissa maisemissa ja hyvissä puitteissa

Vesala Koivuniemi Mutanen

Varaukset ja lisätiedot:
leirikeskuspalvelut.
jyvaskyla@evl.fi
p. 040 535 1657

Jyväskylän seurakunta

Jyväskylän seurakunnan kirkkovaltuuston kokous

Keskuseurakuntatalon juhlasalissa, Yliopistonkatu 12 A tiistaina 21.5.2013 klo 18 alkaen. Kokous on avoin yleisölle.

Jyväskylän seurakunta

että

Jumalan armo kuuluu kaikille

Kristillinen sanoma lähti liikkeelle kaksituhatta vuotta sitten kirkon syntymäpäivänä, helluntaina. Globaalin kirkon työ alkoi tästä tapahtumasta ja jatkuu edelleen.

että

hyvä sanoma muuttaa maailmaa

Jumalan rakkaus valloitti sydämet. Ensimmäiset kristityt jakoivat uskoa ja loivat toivoa ympärilleen. Sanoma inspiroi meitä edelleen kulkemaan ihmisten rinnalla arjessa. Jumalan rakkaus pistää toimimaan.

että

yhdessä saamme aikaan ihmeitä

Kristittyinä olemme osa maailmanlaajaa yhteisöä. Nuoret kasvavat kirkot tarvitsevat tukeamme, jotta voivat ulottaa työtään uusille alueille. Uusia kirkkoja syntyy edelleen. Jumalan rakkaus on ihme.

Anna lahja globaalille kirkolle.

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

Viesti: 13KES04

Keräysluvat: 2020/2012/2695 (Polis hallitus 27.9.2012)
2012/6893 (Ahvenanmaan maakuntahallitus 27.8.2012)

SUOMEN LÄHETYSSEURA

SUVIVIRREN VOIMAA

UUTUUS!

PIPLIAN VIRSIKIRJA

Keskikokoinen, kaikki virret soinnutettu, katekismus. 2 upeaa kansivaihtoehtoa. 17,90 €

IKIMUISTOINEN LAHJA!

KULTAINEN NIMIPAINATUS

Raamatun tai virsikirjan kanteen. Tutustu tuotevalikoimaan netissä.

ARABIA-LAATUA!

KEVÄT HERÄÄ

Arabian teemamuki Arkeen ja juhlaan. Tunnelmallinen maalaus Heljä Liukko-Sundströmin. 26 €

RAAMATTU

Keskikokoinen, pehmeät nahkajäljitelmäkannet. 3 tyylikästä kansivaihtoehtoa. 26 €

PIPLiA. voimasanoja Tilaukset: myynti@piplia.fi, puh. 010 838 6520

PL 54 | 00241 HELSINKI | www.piplia.fi | myynti@piplia.fi | www.pipliakauppa.fi

Emmanuel Sibomana musisoi Maailmojen messun harjoituksissa. Kanttori Petri Tiusanen seuraa taustalla. KUVA: PETRI KANANEN

Sakari Löytty

daan etsiä afrikkalaisesta ubuntu-ihmiskäsityksestä ”minä olen, koska me olemme”. Siinä keskiössä ovat yleiset humanisuuden peruselementit: vieraanvaraisuus, kohteliaisuus, ystävällisyys, toisen ihmisen huomiointi ja lähimmäisen rakkaus.

– Eikä siinä kovin kauas mennä meidän kristillisistä arvoistamme. Maahanmuuttajat on erinomainen yhteisö rakentamaan yhteisöllisyyttä Suomessa.

Luterilainen palvelus on vähän laimea

Kongosta kuusi vuotta sitten Suomeen muuttanut Emmanuel Sibomana on tehnyt laulun, joka esitetään Maailmojen messussa.

Swahilin kielellä tehty kappale kertoo Jumalan läsnäolosta, ja siitä, miten se vaikuttaa. Siinä lauletaan, että Jumala kulkee aina mukana.

Luterilainen jumalanpalvelus on Sibomanalle vähän laimea. Se sisältää liikaa istumista. Hän sanookin, että toiset pitävät siitä ja toiset eivät.

– Suomalaisessa palveluksessa ilo ei ole yhtä näkyvissä kuin Kongossa. Afrikkalainen temperamenttisuus ei oikein sovi luterilaiseen messuun.

– Omassa kotimaassani messussa meno on vapaamuotoisempaa ja ylistys kovaa.

Sibomanan kotimaassa jumalanpalveluksessa on enemmän aikaa ruukoilla. Aikataulut eivät ole tärkeitä, mutta aikaa on riittävästi.

– Jumalanpalvelus on minulle rauhoittumispaikka, jossa saa voimia Jumalan edessä.

Maailmojen messu Taulumäen kirkossa helluntaina 19.5. klo 18

Video: Sakari Löytty Suomen lähetysseurasta kertoo Maailmojen messusta. www.youtube.com/user/henkielama

Yhteisöllisyydelle ääni

Sakari Löytty toi Jyväskylään Maailmojen messun, jolla on mahdollisuus rikastuttaa suomalaista seurakuntaelämää.

PETRI KANANEN

Afrikka on jättänyt Sakari Löyttyyn pysyvän jäljen. Kaikuja Afrikan vuosisista on kuultavissa, kun mies touhuaa Suomen Lähetysseurassa kehitettyä Maailmojen messua Suomen

seurakuntiin – nyt Jyväskylään.

Maailmojen messussa on kysymys tavallisen päivämessun kehittämisestä monikulttuuriseen suuntaan. Maahanmuuttajat ja heidän kulttuurinsa yhdistyvät siinä perinteiseen luterilaiseen perintöön.

– Jumalanpalvelus on muuttanut muotoaan seurakunnan keskeisenä tapahtumana. Se kaipaa uudistusta ja virkistystä. On loistava tilanne kutsua maahanmuuttajia tekemään messua kanssamme.

Namibiassa vuosia asunut Sakari Löytty on vaikuttanut siitä, miten Namibiassa yhteisöllisyys on löytänyt tiensä kristillisyyteen. Jumalanpalvelukset ovat siellä jokaviikkoinen koova voima.

Minä olen, koska me olemme

– Monet maahanmuuttajat tulevat tällaisesta yhteisöllisestä kulttuurista. Löytty toivoo, että kantasuomalai-

set uskaltautuvat Maailmojen messussa vuorovaikutukseen maahanmuuttajien kanssa. Hänen mielestään siinä on mahdollisuus rikastuttaa suomalaista seurakuntaelämää. Varsinkin monimuotoisen musiikin kautta messuun voi saada paljon uutta.

– Meillä on oma pitkä kristillinen perinne ja omat arvot, ja niistä voidaan pitää kiinni. Sitä voidaan elävöittää ja uudistaa.

Maailmojen messun ytimeen kuuluu yhteisöllisyys. Vertailukohtaa voi-

Ihmettelijä

MARJA LEENA LUUKKONEN

Olen Markku Pasanen, 63, vuoden alussa eläköitynyt linja-autonkuljettaja Ristonmaalta. Kävin nuoruudessa kaupakoulun ja -opiston. Kenties minulta puuttui liikemiesverta ja kunnianhimoa, koska en vanhempieni toivomuksista huolimatta jatkanut kaupallisella alalla. Opintojen jälkeen tie vei Helsinkiin määrääkaistoihin, mutta vakituisen työn löytäminen toi minut Keski-Suomeen, ja niin jäin kuljetusalalle.

Tärkein harrastukseni on öljyväri- ja pastellimaalaus. Yhteisnäyttelyjen lisäksi olen pitänyt joitakin omia näyttelyjä, Laukaassa ja Saarijärvellä. Maalaaminen kulkee meillä suvussa, sillä setäni on myös ikänsä harrastanut sitä, ja hänen kanssaan olen Haminassa maalannut elävää merinäkömää. Mieluiten maalaan valokuvasta perinteisiä maisemia ja rakennuksia.

Toimin tällä hetkellä harrastaja-

taiteilijoita edustavan Kirjo ry:n puheenjohtajana. Yhdistyksemme valmistelee parhaillaan vuosinäyttelyä, joka järjestetään kaupungin kirjastossa kesä-heinäkuun vaihteessa. Maalaamisen ja siihen liittyvän yhdistystoiminnan lisäksi elämäni antavat sisältöä lukeminen, liikunta ja ristikot. Olen aika paljon tietokoneella, myös Facebookissa, jossa minulla on noin 150 kaveria.

Minulla on kristillinen elämäntarkastus, joka antaa levollisen pohjavireen elämäni, vaikka vanhempani eivät kasvatuksessa erityisesti kristillisyyttä korostaneetkaan. Lapset opetettiin ahkeruuteen ja rehellisyyteen. Olen raamattujenjakelutyötä tekevän Gideon-järjestön rivijäsen. Baltian avustusmatkoille olen osallistunut muutaman kerran auttavana käsiparina ja nähnyt etenkin Latviassa ankaraa aineellista hätää.

Seuraan maailmanmenoa ja suurimpia uutistapahtumia, mutta en

erityisen aktiivisesti yhteiskunnallisia asioita. Viime aikojen tapahtumat ovat vieneet luottamustani poliitikoihin niin täällä Suomessa kuin muuallakin maailmassa.

Koska isäni oli myymälänhoitaja, olemme asuneet eri puolilla Suomea. Olin kymmenvuotias, kun muutin Lievestuoreelle Pohjois-Karjalasta. Itäsuomalaisista minulla on paljon lämpimiä muistoja. Miten erilaista elämä olikaan 1950–60-lukujen taitteessa! Pankakoskella ihmiset olivat sydämellisiä. Kaikki pitivät ovensa auki ja ihmiset kävivät toisillaan kylässä, eikä sitä silloin tarvinnut etukäteen sopia, kuten nyt.

Yhteiselämästämme on kadonnut jotakin lämmintä ja hyvää viimeisen puolen vuosisadan aikana. Sota-ajat kokeneet tahtoivat puhalttaa samaan hiileen. Ihmisillä oli enemmän aikaa toisilleen. Ihmettelen, miksi nykyihmisillä on niin paljon tehtyä kiirettä. Vilkuillaan kelloa ja ollaan hermostuneita. Aikamme ihmiset myös

Ihmettelen, miksi nykyihmisillä on niin paljon tehtyä kiirettä. Vilkuillaan kelloa ja ollaan hermostuneita, Markku Pasanen sanoo. KUVA: MARJA LEENA LUUKKONEN

valittavat herkästi, turhastakin.

Sairastuminen lymfoomaan vuosittuhannen alussa oli elämässäni eräänlainen vedenjakaja. Syöpä alkoi harmittomalla kivulla nivusissa ja eteni selkään. Oikean diagnoosin saaminen otti aikansa. Olin sairaalassa kovissa tuskissa ja sain morfiinijohdannaisia. Se kaikki on nyt kuin unennäköä. Onneksi vaimoni oli tomera ja osasi vaatia minulle

kunnon hoitoa.

Olin syövän takia vajaan vuoden poissa työelämästä. Koin parantumiseni minulle annettuna uutena alkuna, sen jälkeen ei tehnyt mieli pienistä asioista valittaa. Sairaus muutti suhtautumistani moniin asioihin. Mielestäni elämäni on vakaalla pohjalla: velat on maksettu, terveys kunnossa. Vanhuusvuosiani en tässä vaiheessa ole vielä ajatellut.